

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 31.5.2005
KOM(2005) 230 endelig

2005/0103 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet
(SIS II)**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse for forslaget og målsætninger

Generelt mål

Hovedformålet med denne afgørelse sammen med forordningen om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet ("SIS II"), der er baseret på afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ("EF-traktaten"), er at fastsætte de retlige rammer for SIS II. SIS II fungerer som en kompensationsforanstaltning, der bidrager til at opretholde et højt sikkerhedsniveau i et område uden kontrol ved de indre grænser, og er derfor afgørende for, at nye medlemsstater fuldt ud kan anvende Schengen-reglerne, og deres borgere kan drage nytte af alle fordelene ved et område med fri bevægelighed.

I den forbindelse lagde Rådet i december 2001 grundstenen til SIS II ved at give Kommissionen til opgave at stå for den tekniske udvikling og ved at afsætte de nødvendige finansielle midler hertil på Den Europæiske Unions budget¹. Denne afgørelse udgør sammen med førnævnte forordning ("forordningen") det andet retlige trin, idet der i begge instrumenter fastsættes fælles bestemmelser for struktur, finansiering, ansvar og generelle regler for databehandling og databeskyttelse i forbindelse med SIS II. Bortset fra disse fælles regler indeholder denne afgørelse specifikke bestemmelser vedrørende behandlingen af SIS II-oplysninger til støtte for det politimæssige og strafferetlige samarbejde, mens forordningen indeholder bestemmelser om behandling af SIS II-oplysninger til støtte for gennemførelsen af politikker i forbindelse med den del af Schengen-reglerne, der vedrører personers frie bevægelighed (f.eks. ydre grænser og visum).

Specifikke mål

Både denne afgørelse og forordningen er i vid udstrækning baseret på de nuværende bestemmelser vedrørende Schengen-informationssystemet ("SIS") i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser² ("Schengen-konventionen"), idet der også tages hensyn til Rådets konklusioner og Europa-Parlamentets beslutninger vedrørende SIS II³. Herudover sigter denne afgørelse også mod i højere grad at afstemme de retlige rammer for SIS med EU-retten og udvide anvendelsen af SIS II på navnlig følgende områder:

¹ Forordning (EF) nr. 2424/2001 og afgørelse 2001/886/RIA om udviklingen af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II).

² I artikel 92-119 i Schengen-konventionen (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19) tages der også hensyn til de ændringer, der blev foretaget i konventionen som følge af vedtagelsen af Rådets afgørelse 2005/211/RIA af 24. februar 2005 om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse (EFT L 68 af 15.3.2005, s. 44).

³ Rådets konklusioner vedrørende SIS II af 5.-6.6.2003, 29.4.2004 og 14.6.2004 og Europa-Parlamentets udtalelser og beslutninger T4-0082/1997, T5-0610/2002, T5-0611/2002, T5-0391/2003, T5-0392/2003 og T5-0509/2003.

- Den europæiske arrestordre. Denne afgørelse indeholder bestemmelser om behandling (f.eks. indlæsning og deling) af oplysninger med henblik på en effektiv gennemførelse af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne. Disse oplysninger vil være direkte tilgængelige i SIS II, hvilket er med til at forbedre den nuværende situation, hvor disse oplysninger kun udveksles bilateralt.
- Bedre datakvalitet og mere sikker identifikation. Denne afgørelse giver mulighed for med de berørte personers samtykke at indlæse SIS II-oplysninger om personer, hvis identitet er blevet misbrugt for derved at undgå yderligere problemer som følge af fejlagtig identifikation. Afgørelsen giver desuden mulighed for at behandle biometriske data, hvilket vil resultere i en mere præcis identifikation og forbedre kvaliteten af de personoplysninger, der indlæses i systemet.
- Databeskyttelse. For at sikre en sammenhængende og ensartet anvendelse af reglerne for databeskyttelse for så vidt angår SIS II fastsættes der i denne afgørelse bestemmelser om anvendelsen af forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse får til opgave i overensstemmelse med denne afgørelse at overvåge Kommissionens behandling af personoplysninger i forbindelse med SIS II. Fordelen herved er, at samme organ vil have beføjelse til at overvåge Kommissionens behandling af oplysninger under både første og tredje søjle. Det fastsættes i denne afgørelse, at medlemsstaterne skal overholde Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, når de i forbindelse med denne afgørelse behandler SIS II-oplysninger⁴.
- Videregivelse af personoplysninger til tredjemand eller et tredjeland. Denne afgørelse indeholder bestemmelser om muligheden for at videregive SIS II-personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer under overholdelse af de relevante retsinstrumenter; denne mulighed udgør imidlertid stadigvæk undtagelsen fra reglen.
- De nuværende SIS-bestemmelers oprindelse. Disse bestemmelser, der blev udviklet inden for rammerne af regeringskonferencer, vil blive erstattet af klassiske instrumenter i EU-retten. Fordelen er, at de forskellige EU-institutioner nu vil blive involveret i vedtagelsen og gennemførelsen af de nye instrumenter, og den retlige værdi af SIS-reglerne vil blive styrket.
- Den operationelle forvaltning af SIS II. I medfør af denne afgørelse får Kommissionen til opgave at forestå den operationelle forvaltning af systemet. Den operationelle forvaltning af den centrale del af det nuværende SIS forestås af én medlemsstat.

⁴ Når Kommissionen har fremsat forslag til det nødvendige instrument for så vidt angår beskyttelse af personoplysninger inden for rammerne af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, vil det være nødvendigt at erstatte henvisningen til konvention nr. 108, således at det nye instrument finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger ved gennemførelsen af denne afgørelse.

1.2. Generel baggrund

SIS

Den gradvise oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed omfatter skabelsen af et område uden indre grænser. Med henblik herpå kræves det i artikel 61 i EF-traktaten, at der vedtages en række foranstaltninger med henblik på at sikre personers frie bevægelighed, jf. artikel 14 i EF-traktaten, sammen med en række ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring samt foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe kriminalitet.

SIS er et fælles informationssystem, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne at samarbejde ved at udveksle oplysninger til brug ved gennemførelsen af forskellige politikker, der er nødvendige for at skabe et område uden kontrol ved de indre grænser. Det giver myndighederne mulighed for via en automatisk søgningsprocedure at få oplysninger om indberetninger vedrørende personer og genstande. Oplysningerne anvendes navnlig i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde og til kontrol af personer ved de ydre grænser eller på det nationale område og til udstedelse af visa og opholdstilladelser. SIS er derfor en nødvendig del af Schengen-området for at kunne anvende Schengen-bestemmelserne om personers frie bevægelighed og sikre et højt sikkerhedsniveau i dette område. Det er således vigtigt at skabe sammenhæng med en lang række politikker i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser, visum, indvandring og det politimæssige og strafferetlige samarbejde.

Nuværende bestemmelser og tilknyttede forslag

Schengen-konventionens artikel 92-119 udgør retsgrundlaget for SIS. Disse bestemmelser blev vedtaget inden for rammerne af regeringskonferencer og inkorporeret i EU's institutionelle og retlige rammer efter ikrafttrædelsen af Amsterdam-traktaten.

Dette forslag til afgørelse fremsættes sammen med et forslag til forordning om oprettelse, drift og brug af SIS II, der har hjemmel i EF-traktatens afsnit IV. Et tredje forslag med hjemmel i EF-traktatens afsnit V (transport) vedrørende de særlige spørgsmål om adgang til SIS II for de myndigheder og tjenester i medlemsstaterne, der er ansvarlige for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer, skal supplere de to forslag.

Denne afgørelse og forordningen, der har hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, vil erstatte Schengen-konventionens artikel 92-119 og Schengen-eksekutivkomitéens afgørelser og erklæringer vedrørende SIS.

Derudover vil denne afgørelse også ophæve Rådets afgørelse 2004/201/RIA af 19. februar 2004 om proceduren for ændring af Sirene-håndbogen⁵.

Tidsplan

Retsinstrumenterne vedrørende SIS II bør vedtages i god tid for at gøre det muligt at træffe de nødvendige forberedende foranstaltninger til det nye system og navnlig migrationen fra det nuværende system til SIS II.

⁵ EUT L 64 af 2.3.2004, p. 45.

2. RETLIGE ASPEKTER

2.1. Retsgrundlag

Schengen-reglerne, inklusive SIS, blev integreret i Den Europæiske Union den 1. maj 1999 ved protokollen, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten. Rådet definerede i sin afgørelse af 20. maj 1999 de dele af Schengen-reglerne, der skulle integreres i EU. Disse omfattede ordningerne vedrørende SIS, dvs. Schengen-konventionens artikel 92-119 og eksekutivkomitéens relevante afgørelser og erklæringer.

I Rådets afgørelse 1999/436/EF af 20. maj 1999⁶ blev retsgrundlaget i traktaterne for hver af de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne, fastsat. Rådet traf imidlertid ingen afgørelse vedrørende bestemmelserne om SIS. Bestemmelserne i Schengen-reglerne vedrørende SIS betragtes derfor som retsakter, der har hjemmel i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union ("EU-traktaten") på grundlag af artikel 2, stk. 1, i Schengen-protokollen. I medfør af protokollens artikel 5, stk. 1, skal alle nye forslag vedrørende Schengen-reglerne imidlertid have et passende retsgrundlag i traktaterne.

Retsgrundlaget for denne afgørelse er EU-traktatens artikel 30, stk. 1, litra a) og b), artikel 31, stk. 1, litra a) og b) og artikel 34, stk. 2, litra c).

Dette forslag falder ind under EU-traktatens artikel 30, stk. 1, litra a), idet det sigter mod at forbedre det operative samarbejde mellem de kompetente myndigheder vedrørende forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger, og artikel 30, stk. 1, litra b), for så vidt angår bestemmelser om indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger.

Forslaget har også til formål at lette samarbejdet mellem medlemsstaternes retsmyndigheder og lignende myndigheder i forbindelse med straffesager og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser, og det falder derfor også ind under EU-traktatens artikel 31, stk. 1, litra a). Artikel 31, stk. 1, litra b) er relevant, for så vidt som dette forslag sigter mod at lette udlevering og overgivelse af personer mellem medlemsstaterne.

2.2. Subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet

I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet kan målet for den foreslåede foranstaltning, nemlig at udveksle oplysninger vedrørende bestemte kategorier af personer og genstande ved hjælp af et edb-baseret informationssystem, ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne. I betragtning af, at der er tale om et fælles informationssystem og af foranstaltningens rækkevidde og, virkninger kan dette mål bedre nås på EU-plan. Dette initiativ går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Kommissionens rolle er begrænset til den operationelle forvaltning af SIS II, der omfatter en central database, nationale adgangspunkter og den kommunikationsinfrastruktur, der forbinder dem. De nationale systemer og deres tilkobling til SIS II henhører under medlemsstaterne, som vil sætte de kompetente myndigheder i stand til at behandle SIS II-oplysninger. Det er kun de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder, der har adgang til at søge oplysninger, og adgangen til oplysningerne specificeres for hvert af de formål, der

⁶ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 17.

er fastlagt i denne afgørelse, og er begrænset til det omfang, oplysningerne er nødvendige for udførelsen af opgaverne i overensstemmelse med disse formål.

2.3. Valg af retsinstrument

Valget af en afgørelse som retsinstrument er begrundet i behovet for at anvende fælles regler, navnlig i forbindelse med behandling af oplysninger i systemet. En rammeafgørelse udgør ikke et hensigtsmæssigt instrument, fordi forslaget ikke indebærer en gensidig tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger.

2.4. Deltagelse i SIS II

Denne afgørelse har hjemmel i EU-traktatens afsnit VI og udgør en udbygning af Schengen-reglerne. Den skal derfor foreslås og vedtages i overensstemmelse med de protokoller, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten, om Det Forenede Kongeriges og Irlands holdning og protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

a) Det Forenede Kongerige og Irland

Forslaget til afgørelse udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige og Irland deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁷ og Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁸.

b) Norge og Island

I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i protokollen om integration af Schengen-reglerne blev der den 18. maj 1999 indgået en aftale mellem Rådet, Norge og Island om disse to staters deltagelse i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne.

I aftalens artikel 1 fastsættes det, at Norge og Island deltager som associeret i Det Europæiske Fællesskabs og Den Europæiske Unions aktiviteter på de områder, der er omfattet af bestemmelserne i bilag A (bestemmelserne i Schengen-reglerne) og i bilag B (bestemmelserne i de fællesskabsretsakter, der har erstattet bestemmelserne i Schengen-konventionen eller blev vedtaget i medfør af disse) til denne aftale og den videre udvikling heraf.

I medfør af artikel 2 gennemfører og anvender Norge og Island de retsakter og foranstaltninger, som Den Europæiske Union har vedtaget med henblik på at ændre eller udbygge Schengen-reglerne (bilag A og B). Nærværende forslag udvikler Schengen-reglerne som defineret i bilag A til aftalen.

c) Nye medlemsstater

Da initiativet udgør en retsakt, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. tiltrædelsesaktens artikel 3, stk. 2, finder afgørelsen først anvendelse i en

⁷ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁸ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

ny medlemsstat, når Rådet har truffet afgørelse herom i overensstemmelse med den nævnte bestemmelse.

d) Schweiz

Hvad angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Den Schweiziske Konføderation har indgået om sidstnævntes associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne⁹, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/849/EF om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i den aftale¹⁰.

3. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

I Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001 og Rådets afgørelse 2001/886/RIA om udviklingen af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)¹¹ fastsættes det, at udgifterne ved udviklingen af SIS II skal dækkes over EU-budgettet. I dette forslag fastsættes det, at udgifterne til driften af SIS II fortsat skal dækkes over EU-budgettet. Selv om de største udgifter vil påløbe i udviklingsfasen (udformning, opbygning og afprøvning af SIS II), vil driftsfasen, der starter i 2007, udgøre en langfristet budgetmæssig forpligtelse, der skal ses nærmere på i lyset af de nye finansielle overslag. Det vil være nødvendigt at bevilge Kommissionen, der er ansvarlig for den operationelle forvaltning af systemet under den første overgangs-eller interimfase, passende menneskelige og finansielle ressourcer. På mellemlang og lang sigt vil Kommissionen vurdere de forskellige muligheder for at udlicitere, idet der tages hensyn til synergivirkninger fra driften af flere andre storstilede it-systemer så som VIS (visainformationssystemet) og EURODAC.

Kommissionen har udarbejdet en fælles finansieringsoversigt, der er vedlagt som bilag til den forordning, der er fremsat forslag om i medfør af EF-traktatens afsnit IV.

⁹ Rådsdokument 13054/04.

¹⁰ EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

¹¹ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR-

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særligt artikel 30, stk. 1, litra a) og b), artikel 31, stk. 1, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Schengen-informationssystemet ("SIS"), der blev etableret i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser¹⁴ ("Schengen-konventionen"), udgør et væsentligt værktøj for anvendelsen af bestemmelserne i Schengen-reglerne som en integreret del af EU.
- (2) Kommissionen fik til opgave at udvikle anden generation af SIS ("SIS II") i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001¹⁵ og Rådets afgørelse 2001/886/RIA¹⁶ af 6. december 2001 om udviklingen af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II). SIS II vil erstatte det ved Schengen-konventionen indførte SIS.
- (3) Denne afgørelse udgør det nødvendige retlige grundlag for forvaltning af SIS II for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Den Europæiske Union ("EU-traktaten"). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2006/XX om oprettelse, drift og brug af SIS II¹⁷ udgør det nødvendige retlige grundlag for forvaltningen af SIS II for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ("EF-traktaten").

¹² EUT C [...] af [...], s. [...].

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Konventionen som senest ændret ved Rådets afgørelse 2005/211/RIA.

¹⁵ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 4.

¹⁶ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1.

¹⁷ EUT L

- (4) Det forhold, at det nødvendige retlige grundlag for forvaltningen af SIS II består af særskilte instrumenter, påvirker ikke princippet om, at SIS II udgør ét enkelt informationssystem, der skal fungere som sådant. Visse bestemmelser i disse instrumenter bør derfor være identiske.
- (5) SIS II bør udgøre en kompensationsforanstaltning, der bidrager til at opretholde et højt sikkerhedsniveau i et område uden kontrol ved de indre grænser mellem medlemsstaterne ved at støtte det operationelle samarbejde mellem politimyndigheder og retsmyndigheder i forbindelse med straffesager.
- (6) Det er nødvendigt at specificere målene for SIS II og fastsætte bestemmelser vedrørende driften og brugen af systemet samt ansvaret for det, herunder bestemmelser om systemets tekniske struktur og finansiering, de kategorier af oplysninger, der skal indlæses i systemet, formålet med og kriterierne for indlæsningen af disse oplysninger, de myndigheder, der har adgang til systemet, sammenkoblingen af indberetninger og yderligere regler for databehandling og beskyttelse af personoplysninger.
- (7) Udgifterne til driften af SIS II bør dækkes over EU's budget.
- (8) Det er hensigtsmæssigt at udarbejde en håndbog med detaljerede bestemmelser om udvekslingen af supplerende oplysninger i forbindelse med de foranstaltninger, der skal træffes som følge af en indberetning. De nationale myndigheder i hver medlemsstat skal sikre udveksling af sådanne oplysninger.
- (9) Kommissionen bør have ansvaret for den operationelle forvaltning af SIS II, navnlig for at sikre en gnidningsløs overgang mellem udviklingen af systemet og driftsstarten.
- (10) SIS II bør indeholde indberetninger om eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering. Foruden indberetninger er det i SIS II hensigtsmæssigt at medtage uddybende oplysninger, der er nødvendige for overgivelses- og udleveringsprocedurer. Navnlig de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne¹⁸, bør behandles i SIS II.
- (11) Det bør være muligt i SIS II at tilføje en oversættelse af de uddybende oplysninger, der er indlæst med henblik på overgivelse inden for rammerne af den europæiske arrestordre og med henblik på udlevering.
- (12) SIS II bør omfatte indberetninger om savnede personer for at sikre beskyttelsen af dem eller forebygge trusler, om personer, der er eftersøgt med henblik på retsforfølgning, om personer og genstande, der diskret skal overvåges eller i særlig grad kontrolleres, og om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismateriale i straffesager.
- (13) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en maksimal bevaringstid for hver kategori af indberetninger, som kun må overskrides, hvis det er nødvendigt for at opfylde formålet med indberetningen, og det står i et passende forhold til dette formål. Generelt bør

¹⁸ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

indberetninger slettes fra SIS II, når de foranstaltninger, der blev begæret iværksat ved indberetningen, er truffet.

- (14) Det bør være muligt at bevare indberetninger i SIS II vedrørende eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering, og personer, der er eftersøgt med henblik på beskyttelse eller forebyggelse af trusler, og personer, der er eftersøgt med henblik på retsforfølgning, i højst 10 år som følge af disse indberetningers betydning for opretholdelsen af den offentlige sikkerhed i Schengenområdet.
- (15) SIS II bør gøre det muligt at behandle biometriske oplysninger for at sikre en pålidelig identifikation af de pågældende personer. SIS II bør i samme forbindelse også gøre det muligt at behandle oplysninger om personer, hvis identitet er blevet misbrugt for derved at udgå de ulemper en fejlagtig identifikation af dem giver, under hensyntagen til passende garantier, navnlig den pågældende persons samtykke og strenge begrænsninger af de formål, hvortil sådanne oplysninger lovligt kan behandles.
- (16) Det bør være muligt for en medlemsstat at indsætte en anmærkning, en såkaldt påtegning, på en indberetning, således at den foranstaltning, der skal træffes på grundlag af indberetningen, ikke træffes på dens område. Når der foretages indberetninger med henblik på anholdelse og overgivelse, bør anvendelsen af påtegninger bringes i overensstemmelse med rammeafgørelse 2002/584/RIA. Det bør kun være den kompetente retsmyndighed, der kan træffe beslutning om at indsætte en påtegning på en indberetning og kun på grundlag af de årsager til at nægte overgivelse, der er fastsat i denne rammeafgørelse.
- (17) SIS II bør give medlemsstaterne mulighed for at sammenkoble indberetninger. Det forhold, at en medlemsstat sammenkobler to eller flere indberetninger, bør ikke have indflydelse på, hvilke foranstaltninger der træffes, de tidsrum, hvori de bevares, eller adgangen til indberetninger.
- (18) Det er hensigtsmæssigt at styrke samarbejdet mellem EU og tredjelande eller internationale organisationer på det politimæssige og retlige område ved at fremme en effektiv udveksling af oplysninger. Når personoplysninger videregives fra SIS II til tredjemand, bør tredjemand på grundlag af en aftale herom garantere et passende beskyttelsesniveau.
- (19) Alle medlemsstaterne har ratificeret Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger. I medfør af artikel 9 i konventionen er en række undtagelser og begrænsninger til de rettigheder og forpligtelser, der opstilles, mulige inden for visse grænser. De personoplysninger, der behandles i forbindelse med gennemførelsen af denne afgørelse, bør beskyttes i overensstemmelse med denne konventions principper. Principperne i den konvention bør om nødvendigt suppleres eller tydeliggøres i denne afgørelse.
- (20) Når personoplysninger i medfør af denne afgørelse behandles af politimyndigheder, bør der tages hensyn til principperne i anbefaling R(87) 15 fra Europarådets Ministerudvalg af 17. september 1987 om anvendelsen af personoplysninger i politisektoren.

- (21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og-organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁹ finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger, når denne behandling sker i forbindelse med gennemførelsen af aktiviteter, der helt eller delvis falder ind under fællesskabsretten. En del af behandlingen af personoplysninger i SIS II falder ind under fællesskabsretten. En sammenhængende og ensartet anvendelse af reglerne for beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder for så vidt angår behandling af personoplysninger forudsætter, at det præciseres, at når Kommissionen behandler personoplysninger i medfør af denne afgørelse, finder forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse. Principperne i den forordning bør i det fornødne omfang suppleres eller tydeliggøres i denne afgørelse.
- (22) Nationale, uafhængige tilsynsmyndigheder bør kontrollere, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlige, mens Kommissionens aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger bør kontrolleres af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der blev udnævnt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/55/EF af 22. december 2003 om udnævnelse af den uafhængige kontrolmyndighed, der skal oprettes i medfør af EF-traktatens artikel 286 (europæisk tilsynsførende for databeskyttelse)²⁰.
- (23) Hvad angår Fællesskabets erstatningsansvar i tilfælde af Kommissionens tilsidesættelse af denne afgørelse finder EF-traktatens artikel 228, stk. 2, anvendelse.
- (24) Bestemmelserne vedrørende databeskyttelse i konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed²¹ ("Europol-konventionen") finder anvendelse på Europols behandling af SIS II-oplysninger, bl.a. hvad angår de beføjelser, den fælles kontrolinstans, der blev oprettet i medfør af Europol-konventionens artikel 24, har til at føre tilsyn med Europols aktiviteter og erstatningsansvaret for Europols eventuelle ulovlige behandling af personoplysninger.
- (25) Bestemmelserne vedrørende databeskyttelse i Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet²² finder anvendelse på Eurojusts behandling af SIS II-oplysninger, bl.a. hvad angår de beføjelser, den fælles kontrolinstans, der blev oprettet i medfør af nævnte afgørelses artikel 23, har til at føre tilsyn med Eurojusts aktiviteter og erstatningsansvaret for Eurojusts eventuelle ulovlige behandling af personoplysninger
- (26) For at sikre gennemsigtighed bør Kommissionen hvert andet år udarbejde en rapport om SIS II-aktiviteterne og udvekslingen af supplerende oplysninger. Kommissionen bør hvert fjerde år udsende en samlet vurdering.
- (27) Nogle aspekter af SIS II såsom indberetningernes kompatibilitet, indsættelse af påtegninger, sammenkobling af indberetninger og udveksling af supplerende oplysninger kan på grund af disse aspekters tekniske art, detaljeringsgraden og behovet for regelmæssig ajourføring ikke dækkes udtømmende i denne afgørelses

¹⁹ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

²⁰ EUT L 12 af 17.1.2004, s. 47.

²¹ EFT C 316, af 27.11.1995, s. 2.

²² EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

bestemmelser. Gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med disse aspekter bør derfor uddelegeres til Kommissionen.

- (28) I denne afgørelse bør proceduren for vedtagelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for dens gennemførelse, fastsættes. Proceduren for vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger i medfør af denne afgørelse og forordning (EF) nr. XX/2006 bør være den samme.
- (29) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte overgangsbestemmelser vedrørende indberetninger, der er foretaget i SIS i overensstemmelse med Schengenkonventionen, og som vil blive overført til SIS II, og indberetninger, der foretages i SIS II i overgangsperioden, inden alle bestemmelser i denne afgørelse finder anvendelse. Nogle af bestemmelserne i Schengen-reglerne bør fortsat finde anvendelse i et begrænset tidsrum, indtil medlemsstaterne har undersøgt, om disse indberetninger er kompatible med de nye retlige rammer.
- (30) Det er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser for den resterende del af det budget, der er afsat til de SIS-foranstaltninger, der ikke indgår som en del af EU's budget.
- (31) Målene for denne foranstaltning, nemlig at oprette og regulere et fælles informationssystem, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på EU-plan. Rådet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet som fastsat i EF-traktatens artikel 5 og henvist til i EU-traktatens artikel 2. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, som fastsat i EF-traktatens artikel 5, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (32) I denne afgørelse overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (33) Det Forenede Kongerige deltager i denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til EU-traktaten og til EF-traktaten, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne²³.
- (34) Irland deltager i denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til EU-traktaten og til EF-traktaten, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne²⁴.
- (35) Denne afgørelse påvirker ikke ordningerne for Det Forenede Kongeriges og Irlands deltagelse i Schengen-reglerne som fastsat i henholdsvis afgørelse 2000/365/EF og 2002/192/EF.

²³ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

²⁴ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

- (36) Hvad angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999²⁵ om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale.
- (37) Hvad angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Den Schweiziske Konføderation har indgået om associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/849/EF om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i den aftale²⁶.
- (38) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengen-reglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003-

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel

Oprettelse af SIS II og generelle mål

1. Der oprettes herved et edb-baseret informationssystem, der kaldes anden generation af Schengen-informationssystemet ("SIS II"), for at sætte medlemsstaternes kompetente myndigheder i stand til at samarbejde ved at udveksle oplysninger med henblik på at kontrollere personer og genstande.
2. SIS II bidrager til at opretholde et højt sikkerhedsniveau i et område uden kontrol ved de indre grænser mellem medlemsstaterne.

²⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

²⁶ EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. I denne afgørelse fastsættes betingelser og procedurer for behandling af indberetninger og uddybende oplysninger i SIS II og udveksling af supplerende oplysninger til brug i det politimæssige og strafferetlige samarbejde.
2. I denne afgørelse fastsættes også bestemmelser vedrørende SIS II's tekniske struktur, medlemsstaternes og Kommissionens ansvar, behandling af generelle oplysninger, de pågældende enkeltpersoners rettigheder samt erstatningsansvar.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne afgørelse forstås ved
 - a) "indberetning": et sæt oplysninger, der indlæses i SIS II, således at de kompetente myndigheder kan identificere en person eller en genstand med henblik på at træffe en særlig foranstaltning
 - b) "supplerende oplysninger": oplysninger, der ikke lagres i SIS II, men har tilknytning til indberetninger til SIS II, og som er nødvendige i forbindelse med den foranstaltning, der skal træffes
 - c) "uddybende oplysninger": oplysninger, der er lagret i SIS II og har tilknytning til indberetninger til SIS II, og som er nødvendige, for at de kompetente myndigheder kan træffe passende foranstaltninger.
2. "Behandling af personoplysninger", "behandling" og "personoplysninger" skal forstås i overensstemmelse med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF²⁷.

Artikel 4

SIS II's tekniske struktur og driftsmåder

1. SIS II består af:
 - a) en central database, der kaldes det centrale Schengen-informationssystem ("CS-SIS")

²⁷ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- b) et til to adgangspunkter for hver medlemsstat ("NI-SIS")
 - c) en kommunikationsinfrastruktur mellem CS-SIS og NI-SIS.
2. Medlemsstaternes nationale systemer ("NS") tilkobles SIS II via NI-SIS.
 3. De nationale kompetente myndigheder, der henvises til i artikel 40, stk. 4, indlæser oplysninger, går ind i og søger direkte i SIS II eller i en kopi af oplysningerne i CS-SIS, der er tilgængelig i deres NS.
 4. Medlemsstaterne anvender også kommunikationsinfrastrukturen mellem CI-SIS og NI-SIS til udveksling af supplerende oplysninger.

Artikel 5

Udgifter

1. Udgifterne i forbindelse med driften og vedligeholdelsen af SIS II, der omfatter CS-SIS, NI-SIS og kommunikationsinfrastrukturen mellem CS-SIS og NI-SIS, dækkes over EU's budget.
2. Udgifterne til udvikling, tilpasning og drift af hvert NS dækkes af den pågældende medlemsstat.
3. Yderligere udgifter som følge af anvendelsen af de kopier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, dækkes af de medlemsstater, der gør brug af kopierne.

KAPITEL II

Medlemsstaternes ansvar

Artikel 6

Nationale systemer

Hver medlemsstat er ansvarlig for driften og vedligeholdelsen af deres NS og tilkoblingen til SIS II.

Artikel 7

Det nationale SIS II-kontor og Sirene-myndighederne

1. Hver medlemsstat udpeger et kontor, der skal sikre de kompetente myndigheders adgang til SIS II i overensstemmelse med denne afgørelse.

2. Hver medlemsstat udpeger de myndigheder, der sikrer udvekslingen af alle supplerende oplysninger ("Sirene-myndigheder"). Disse myndigheder kontrollerer kvaliteten af de oplysninger, der indlæses i SIS II. Med henblik herpå skal de have adgang til de oplysninger, der er behandlet i SIS II.
3. Medlemsstaterne informerer hinanden og Kommissionen om det kontor, der er omhandlet i stk. 1, og Sirene-myndighederne, der er omhandlet i stk. 2.

Artikel 8

Udveksling af supplerende oplysninger

1. Medlemsstaterne udveksler alle supplerende oplysninger gennem Sirene-myndighederne. Formålet med udvekslingen af disse oplysninger er at gøre det muligt for medlemsstaterne at konsultere og informere hinanden, når de indlæser en indberetning, når en søgning har givet et positivt resultat, når den påkrævede foranstaltning ikke kan træffes eller i spørgsmål vedrørende kvaliteten af SIS II-oplysningerne og indberetningernes kompatibilitet og udøvelsen af retten til adgang til systemet.
2. Der skal i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 vedtages detaljerede bestemmelser for udvekslingen af supplerende oplysninger i form af en håndbog, der kaldes "Sirene-håndbogen".

Artikel 9

Overholdelse af tekniske krav

1. Hver medlemsstat sikrer i overensstemmelse med proceduren i artikel 60, at dens NS er kompatibelt med SIS II og overholder de procedurer og tekniske standarder, der er fastsat herfor.
2. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, sikre, at oplysningerne i kopierne af oplysninger fra CS-SIS-databasen altid er identiske og i overensstemmelse med oplysningerne i CS-SIS.
3. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, sikre, at en søgning i kopier af oplysninger i CS-SIS giver samme resultat som en søgning foretaget direkte i CS-SIS.

Artikel 10

Sikkerhed og fortrolighed

1. Medlemsstater, der har adgang til oplysninger, der er behandlet i SIS II, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at:

- a) forhindre, at uautoriserede personer får adgang til installationer, hvor processer vedrørende NI-SIS og NS gennemføres (kontrol ved indgangen til installationen)
 - b) forhindre, at SIS II-oplysninger og-databærere læses, kopieres, ændres eller slettes af uautoriserede personer (kontrol med databærere)
 - c) forhindre, at uautoriserede personer læser, kopierer, ændrer eller sletter SIS II-oplysninger, der skal overføres mellem NS og SIS II (kontrol med datatransmissioner)
 - d) sikre, at der efterfølgende er mulighed for at checke og fastslå, hvilke SIS II-oplysninger der er blevet registreret, tidspunktet herfor og hvem der har foretaget registreringen (kontrol med dataregistrering)
 - e) forhindre uautoriseret behandling af SIS II-oplysninger i NS og uautoriseret ændring eller sletning af SIS II-oplysninger, der er registreret i NS (kontrol med dataindlæsning)
 - f) sikre, at autoriserede personer kun får adgang til at bruge de SIS II-oplysninger i NS, der hører ind under deres kompetenceområde (kontrol med adgang)
 - g) sikre, at det er muligt at efterprøve og fastslå, til hvilke myndigheder de SIS II-oplysninger, der er registreret i NS, kan fremsendes via datatransmissionsudstyr (kontrol med datatransmission)
 - h) overvåge effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke (selvrevision).
- 2 Medlemsstaterne træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1 for så vidt angår sikkerhed og fortrolighed i forbindelse med udveksling og yderligere behandling af supplerende oplysninger.
3. Alle personer og organer, der skal arbejde med SIS II-oplysninger og supplerende oplysninger, er underlagt tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav.
- Tavshedspligten fortsætter med at bestå efter at den pågældende person er fratrukket sin stilling eller det pågældende organs virksomhed er ophørt.

Artikel 11

Logfiler på nationalt plan

1. Hver medlemsstat kører logfiler i forbindelse med alle udvekslinger af oplysninger med SIS II og den yderligere behandling heraf med henblik på at kontrollere, at databehandlingen er lovlige, og derved sikre, at NS fungerer efter hensigten, og føre tilsyn med dataintegriteten og-sikkerheden.
2. Af logfilerne skal navnlig fremgå dato og tidspunkt for overførslen af oplysninger, oplysninger anvendt til søgninger, de overførte oplysninger og navnet på både den

kompetente myndighed og den person, der er ansvarlig for behandlingen af oplysningerne.

3. Logfilerne skal med de nødvendige foranstaltninger beskyttes mod uautoriseret adgang og skal slettes efter et tidsrum på et år, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.
4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig myndigheder med ansvar for tilsyn med behandlingen af oplysninger i SIS II, skal have adgang til logfilerne for at kontrollere, at behandlingen af oplysninger er lovlig, og sikre, at systemet fungerer efter hensigten, herunder dataintegriteten og-sikkerheden. Hver medlemsstat overfører straks resultaterne af kontrollen til Kommissionen, således at de kan medtages i de rapporter, der er omhandlet i artikel 59, stk. 3, i det omfang, det er hensigtsmæssigt.

Kapitel III

Kommissionens ansvar

Artikel 12

Operationel forvaltning

1. Kommissionen er ansvarlig for den operationelle forvaltning af SIS II.
2. Den operationelle forvaltning omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at SIS II kan fungere hele døgnet rundt alle ugens dage i overensstemmelse med denne afgørelse, navnlig den vedligeholdelse og tekniske udvikling, der er nødvendig for, at systemet kan fungere gnidningsløst.

Artikel 13

Sikkerhed og fortrolighed

Med hensyn til driften af SIS II anvender Kommissionen artikel 10 med de fornødne tilpasninger.

Artikel 14

Logfiler på centralt plan

1. Der skal køres logfiler i forbindelse med alle behandlingsprocesser for at kontrollere, at behandlingen af oplysninger er lovlig, og sikre, at systemet fungerer efter hensigten, og føre tilsyn med dataintegriteten og-sikkerheden.

2. Af logfilerne skal navnlig fremgå dato og tidspunkt for processen, hvilke oplysninger der er behandlet og af hvilken kompetent myndighed.
3. Logfilerne skal med de nødvendige foranstaltninger beskyttes mod uautoriseret adgang og skal slettes efter et tidsrum på et år efter sletningen af den indberetning, de vedrører, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.
4. De nationale kompetente myndigheder, navnlig myndigheder med ansvar for tilsyn med behandlingen af oplysninger i SIS II, skal have adgang til logfilerne udelukkende for at kunne kontrollere, at behandlingen af oplysninger er lovlige, og sikre, at systemet fungerer efter hensigten, herunder dataintegriteten og sikkerheden.

Denne adgang gælder kun logfiler, der vedrører den pågældende medlemsstats behandling af oplysninger.
5. Kommissionen skal have adgang til logfilerne udelukkende for at sikre, at systemet fungerer efter hensigten, herunder dataintegriteten og sikkerheden.
6. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal have adgang til logfilerne udelukkende for at kontrollere, at Kommissionens behandling af personoplysninger er lovlige, herunder datasikkerheden.

KAPITEL IV

Indberetninger vedrørende eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering

Artikel 15

Formålet med og betingelserne for at foretage indberetninger

På anmodning af den kompetente retsmyndighed foretages der indberetninger i SIS II vedrørende eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af den europæiske arrestordre, eller eftersøgte personer, der begæres foreløbigt anholdt med henblik på udlevering.

Artikel 16

Uddybende oplysninger om eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse

1. Ud over den indberetning, der er omhandlet i artikel 15, indlæser den indberettende medlemsstat de oplysninger i SIS II, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i

rammeafgørelse 2002/584/RIA, og en kopi af originalen af den europæiske arrestordre.

2. Den indberettende medlemsstat kan indlæse en oversættelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, og/eller originalen af den europæiske arrestordre til et eller flere af EU-institutionernes officielle sprog.

Artikel 17

Uddybende oplysninger om personer, der er eftersøgt med henblik på anholdelse og udlevering

1. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, skal den indberettende medlemsstat indlæse følgende oplysninger i SIS II om eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering:
 - a) den eftersøgte persons identitet og nationalitet
 - b) navn, adresse, telefon- og faxnummer og e-mailadresse på den retsmyndighed, der har foretaget indberetningen
 - c) bevis for, at der foreligger en eksigibel dom eller en anden eksigibel retsafgørelse, der har samme virkning
 - d) hvilken strafbar handling der er tale om og henvisning til den relevante straffebestemmelse
 - e) en beskrivelse af omstændighederne omkring den strafbare handling, bl.a. tidspunkt, sted og den eftersøgte persons grad af deltagelse heri
 - f) den idømte straf, hvis der er afsagt endelig dom, eller den gældende strafferamme for den strafbare handling i henhold til lovgivningen i den indberettende medlemsstat
 - g) om muligt andre konsekvenser af den strafbare handling.
2. Den indberettende medlemsstat kan indlæse en oversættelse af de uddybende oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til et eller flere af EU-institutionernes andre officielle sprog.

Artikel 18

Myndigheder med ret til adgang til indberetninger og uddybende oplysninger om eftersøgte personer, der begæres anholdt

1. Følgende myndigheder har ret til at få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, med de angivne formål:
 - a) politi- og grænsemyndigheder med henblik på anholdelse

- b) nationale retsmyndigheder og offentlige anklagere med henblik på straffesager.
2. Den Europæiske Politienhed (Europol) har ret til at få adgang til de oplysninger i indberetninger med henblik på anholdelse, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed ("Europol-konventionen").
 3. Eurojust har ret til at få adgang til oplysningerne i indberetninger med henblik på anholdelse og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16 og 17, og som er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med afgørelse 2002/187/RIA.
 4. Nationale retsmyndigheder og offentlige anklagere har ret til at få adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16 med henblik på at gennemføre en europæisk arrestordre, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17 med henblik på udleveringsproceduren.

Artikel 19

Tidsrum for bevaring af indberetninger og uddybende oplysninger med henblik på anholdelse

1. Indberetninger med henblik på anholdelse og de uddybende oplysninger, der er omhandlet i artikel 16 og 17, bevares i SIS II, indtil den eftersøgte person er overgivet eller udleveret. De skal kun bevares så længe, den indberettende medlemsstat anser arrestordren for gyldig i henhold til national lov.
2. Indberetninger med henblik på anholdelse og de uddybende oplysninger, der er omhandlet i artikel 16 og 17, slettes automatisk 10 år efter datoen for beslutningen om at foretage indberetningen. Medlemsstater, der har indlæst oplysninger i SIS II, kan beslutte at beholde dem i systemet, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt af hensyn til formålet med at indlæse dem.
3. Medlemsstaterne vil systematisk blive informeret én måned inden den automatiske sletning af indberetninger i systemet.

Artikel 20

Påtegning på indberetninger vedrørende eftersøgte personer, der begæres anholdt

1. Når der i overensstemmelse med artikel 45 er indsat en påtegning til en indberetning, og der ikke kan foretages anholdelse, men personens opholdssted kendes, betragter den medlemsstat, der indsatte påtegningen, indberetningen som en indberetning med henblik på at videreformidle den pågældende persons opholdssted.
2. Den medlemsstat, der indsatte påtegningen på en indberetning vedrørende en eftersøgt person, der begæres anholdt, skal mindst hver sjette måned tage beslutningen om at indsætte påtegningen op til fornyet overvejelse. Medlemsstaterne kan træffe beslutning om et kortere tidsrum herimellem.

Artikel 21

Påtegning på indberetninger med henblik på anholdelse og overgivelse

1. Påtegning om forbud mod anholdelse jf. artikel 45, stk. 1, kan kun indsættes på en indberetning med henblik på anholdelse og overgivelse, hvis den kompetente retsmyndighed har givet tilladelse hertil, fordi der foreligger en klar og indlysende grund til ikke at gennemføre den europæiske arrestordre, der er baseret på rammeafgørelse 2002/584/RIA, eller hvis personer er midlertidigt løsladt efter anholdelsen.

Påtegningen indsættes ved tidligst givne lejlighed og så vidt muligt ikke senere end syv dage efter, at der er foretaget indberetning i SIS II.

2. Forbuddet mod anholdelse og overgivelse er gældende, indtil påtegningen slettes.
En påtegning skal slettes, så snart årsagerne til ikke at gennemføre den europæiske arrestordre ikke længere eksisterer, eller den midlertidige løsladelse er ophørt.
3. Artikel 45, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse på påtegninger i forbindelse med indberetninger med henblik på anholdelse og overgivelse.

Artikel 22

Gennemførelse af en foranstaltning på grundlag af en indberetning vedrørende en eftersøgt person, der begæres anholdt med henblik på overgivelse

En indberetning, der indlæses i SIS II med henblik på anholdelse og overgivelse, har samme virkning for så vidt angår den foranstaltning, der skal træffes, som en europæisk arrestordre udstedt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584/RIA.

KAPITEL V

Indberetninger vedrørende personer med henblik på beskyttelse eller forebyggelse af trusler

Artikel 23

Formålet med og betingelserne for at foretage indberetninger

1. Medlemsstaterne foretager indberetninger til SIS II vedrørende savnede personer, eller personer, som for deres egen beskyttelse eller for at forebygge trusler midlertidigt bør tages i varetægt på anmodning af den kompetente administrative eller retlige myndighed.

2. De indberetninger, der er omhandlet i stk. 1, foretages navnlig i forbindelse med savnede mindreårige og personer, der efter afgørelse truffet af den kompetente myndighed skal tvangsanbringes.

Artikel 24

Myndigheder med adgang til indberetninger

1. Poli- og grænsemyndigheder har ret til at få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 23, med henblik på at sætte den pågældende person under politibeskyttelse eller at opspore en savnet person.
2. De nationale retsmyndigheder, bl.a. de, der er ansvarlige for at indlede straffesager og retlige undersøgelser, inden der rejses tiltale, kan få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 23 i forbindelse med udførelsen af deres opgaver.

Artikel 25

Tidsrum for bevaring af indberetninger

1. Indberetninger, der foretages med henblik på beskyttelse eller forebyggelse af trusler, skal slettes, når den pågældende person er sat under politibeskyttelse.
2. De indberetninger, der er omhandlet i stk. 1, slettes automatisk 10 år efter datoen for beslutningen om at foretage indberetningen. Medlemsstater, der har foretaget en indberetning i SIS II, kan beslutte at beholde den i systemet, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt af hensyn til formålet med at foretage den.
3. Medlemsstaterne informeres systematisk én måned inden den automatiske sletning af indberetninger i systemet.

Artikel 26

Gennemførelse af foranstaltninger på grundlag af en indberetning

1. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor en af de personer, der er omhandlet i artikel 23, er fundet, meddeler via en udveksling af supplerende oplysninger den indberettende medlemsstat, hvor den pågældende person opholder sig.

De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.

2. Oplysninger om, hvor en savnet person, der er myndig, opholder sig, må kun videregives med den pågældendes samtykke.

3. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor en af de personer, der er omhandlet i artikel 23, findes, kan flytte den pågældende person til et sikkert sted for at forhindre vedkommende i at fortsætte sin rejse, hvis dette er tilladt i henhold til national lov.

Kapitel VI

Indberetninger vedrørende personer, der er eftersøgt med henblik på en retssag

Artikel 27

Formålet med og betingelserne for at foretage indberetninger

I de indberetninger, de foretager i SIS II, skal medlemsstaterne på anmodning af de kompetente retsmyndigheder, medtage oplysninger om vidner, personer, der er indstævnet for en national domstol som led i en straffesag på grund af handlinger, som de retsforfølges for, eller personer, der skal have forkyndt en strafferetlig dom eller tilsigelse til afsoning af en frihedsstraf med henblik på at fastslå deres opholdssted eller bopæl.

Artikel 28

Myndigheder med adgang til indberetninger

1. Politi- og grænsemyndigheder har ret til at få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 27, med henblik på at fastslå de pågældendes opholdssted eller bopæl.
2. De nationale retsmyndigheder, bl.a. de, der er ansvarlige for at indlede straffesager og retlige undersøgelser, inden der rejses tiltale, kan få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 27, når dette er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver.
3. Eurojust har ret til at få adgang til oplysningerne i de indberetninger, der er omhandlet i artikel 27, når det er nødvendigt for, at den kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med afgørelse 2002/187/RIA.

Artikel 29

Tidsrum for bevaring af indberetninger

1. De indberetninger, der er omhandlet i artikel 27, slettes, når den pågældende persons opholdssted eller bopæl er fastslået.

2. De indberetninger, der er omhandlet i artikel 27, slettes automatisk 10 år efter datoen for beslutningen om at foretage indberetningen. Medlemsstater, der har foretaget en indberetning i SIS II, kan beslutte at beholde den i systemet, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt af hensyn til formålet med at foretage den.
3. Medlemsstaterne informeres systematisk én måned inden den automatiske sletning af indberetninger i systemet.

Artikel 30

Gennemførelse af foranstaltninger på grundlag af en indberetning

1. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor en af de personer, der er omhandlet i artikel 27, er fundet, meddeler via en udveksling af supplerende oplysninger den indberettende medlemsstat den pågældende persons opholdssted eller bopæl.
2. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.

Kapitel VII

Indberetninger vedrørende personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller særlig kontrol

Artikel 3

Formålet med og betingelserne for at foretage indberetninger

1. På anmodning af den kompetente retlige eller administrative myndighed foretager medlemsstaterne med henblik på retsforfølgning og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed indberetninger i SIS II vedrørende personer eller motorkøretøjer, både, luftfartøjer og containere med henblik på diskret overvågning eller særlig kontrol i følgende situationer:
 - a) når der foreligger konkrete indicier for, at den pågældende person har til hensigt at begå eller begår mange og meget alvorlige strafbare handlinger, eller
 - b) når det ud fra en samlet vurdering af den pågældende, navnlig under hensyn til tidligere begåede strafbare handlinger, må formodes, at vedkommende også i fremtiden vil begå særligt alvorlige strafbare handlinger.
2. Medlemsstaterne kan foretage indberetning i SIS II på anmodning af de myndigheder, der har ansvaret for statens sikkerhed, når der foreligger klare indicier, der lader formode, at de oplysninger, der er nævnt i artikel 32, er nødvendige for at forebygge en alvorlig trussel fra den pågældendes side eller andre alvorlige trusler

mod statens sikkerhed indadtil eller udadtil. Den indberettende medlemsstat informerer de øvrige medlemsstater herom via en udveksling af supplerende oplysninger. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.

Artikel 32

Indsamling og udveksling af supplerende oplysninger med henblik på indberetninger

1. I tilfælde af indberetninger med henblik på diskret overvågning kan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der udfører grænsekontrol eller anden politi- og toldkontrol inden for landets grænser, indsamle og videreformidle alle eller nogle af følgende oplysninger til den myndighed, der foretog indberetningen:
 - a) oplysning om, at den indberettede person eller det indberettede motorkøretøj er fundet
 - b) sted og tidspunkt for kontrollen samt årsagen hertil
 - c) rejserute og mål
 - d) ledsagere eller passagerer
 - e) benyttet motorkøretøj
 - f) medbragte genstande
 - g) under hvilke omstændigheder den pågældende person eller det pågældende motorkøretøj er fundet.
2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, videreformidles via udveksling af supplerende oplysninger. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.
3. Med henblik på indsamling af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for ikke at afsløre den diskrete overvågning.
4. Under den særlige kontrol, der er omhandlet i artikel 31, kan personer, motorkøretøjer, både, luftfartøjer, containere og genstande undersøges i overensstemmelse med national lov til de formål, der er nævnt i samme artikel. Hvis det i henhold til en medlemsstats nationale lov ikke er tilladt at foretage særlig kontrol, erstattes den automatisk i den medlemsstat med diskret overvågning.

Artikel 33

Myndigheder med adgang til indberetninger

1. Politi-, grænse- og toldmyndigheder har ret til at få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 31, med henblik på at foretage en diskret overvågning eller en særlig kontrol.
2. De nationale retsmyndigheder, bl.a. de, der er ansvarlige for at indlede straffesager og retlige undersøgelser, inden der rejses tiltale, kan få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 31 i forbindelse med udførelsen af deres opgaver.
3. Europol har ret til at få adgang til oplysningerne i de indberetninger, der er omhandlet i artikel 31, når det er nødvendigt for, at den kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med Europol-konventionen.

Artikel 34

Tidsrum for bevaring af indberetninger

1. De indberetninger vedrørende personer, der er foretaget i medfør af artikel 31, slettes automatisk 3 år efter datoen for beslutningen om at foretage indberetningen.
2. De indberetninger vedrørende personer, der er foretaget i medfør af artikel 31, slettes automatisk 5 år efter datoen for beslutningen om at foretage indberetningen.
3. Medlemsstater, der har foretaget en indberetning i SIS II, kan beslutte at beholde den i systemet, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt af hensyn til formålet med at foretage den.
4. Medlemsstaterne informeres systematisk én måned inden den automatiske sletning af indberetninger i systemet.

Kapitel VIII

Indberetninger vedrørende genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismateriale i straffesager

Artikel 35

Formålet med og betingelserne for at foretage indberetninger

1. På anmodning af den kompetente myndighed foretager medlemsstaterne med henblik på beslaglæggelse eller anvendelse som bevismateriale i straffesager, indberetninger i SIS II vedrørende følgende genstande:
 - a) motorkøretøjer med et slagvolumen på over 50 cc, både og luftfartøjer, der er stjålet, ulovligt handlet eller forsvundet
 - b) trailere med en egenvægt på over 750 kg, campingvogne, industrielt udstyr, påhængsmotorer og containere, der er stjålet, ulovligt handlet eller forsvundet
 - c) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne skydevåben
 - d) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne blankodokumenter
 - e) stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller beskadigede identifikationspapirer såsom pas, id-kort, kørekort, opholdstilladelse og rejsedokumenter
 - f) stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller beskadigede registreringsattester og nummerplader
 - g) pengesedler (med registrerede numre)
 - h) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne værdipapirer og betalingsmidler såsom checks, kreditkort, obligationer og aktier
2. Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 60 de tekniske regler for indlæsning af og adgang til oplysningerne i de indberetninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 36

Indsamling og udveksling af supplerende oplysninger med henblik på indberetninger

1. Hvis en søgning viser, at der findes en indberetning om en genstand, der er blevet fundet, kontakter myndighederne i den medlemsstat, hvor genstanden blev fundet, myndighederne i den medlemsstat, hvor indberetningen blev foretaget, for at enes

om, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Med henblik herpå kan der også videregives personoplysninger efter bestemmelserne i denne afgørelse.

2. Kontakten og videreformidlingen af de personoplysninger, der er omhandlet i stk. 1, sker via en udveksling af supplerende oplysninger. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.
3. De foranstaltninger, der skal træffes af den medlemsstat, som har fundet den pågældende genstand, skal være i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

Artikel 37

Myndigheder med adgang til indberetninger

1. Politi-, grænse- og toldmyndigheder har ret til at få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 35 med henblik beslaglæggelse af genstanden.
2. De nationale retsmyndigheder, bl.a. de, der er ansvarlige for at indlede straffesager og retlige undersøgelser, inden der rejses tiltale, kan få adgang til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 35 i forbindelse med udførelsen af deres opgaver.
3. Europol har ret til at få adgang til oplysningerne i de indberetninger, der er omhandlet i artikel 35, og som er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med Europol-konventionen.

Artikel 38

Tidsrum for bevaring af indberetninger

1. Indberetninger vedrørende de genstande, der er omhandlet i artikel 35, slettes, når genstandene er beslaglagt.
2. De indberetninger, der er omhandlet i artikel 35, og som ikke indeholder personoplysninger, slettes automatisk 10 år efter datoen for beslutningen om at foretage indberetningen.
3. De indberetninger, der er omhandlet i artikel 35, og som indeholder personoplysninger, slettes automatisk i SIS II tre år efter datoen for beslutningen om at foretage indberetningen.
4. Den indberettende medlemsstat kan beslutte at bevare indberetningen i SIS II i et længere tidsrum end det, der er fastsat i stk. 2 og 3, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt til det formål, hvortil indberetningen blev foretaget.
5. Medlemsstaterne informeres systematisk én måned inden den automatiske sletning af indberetninger i systemet.

KAPITEL IX

Generelle regler for behandling af oplysninger

Artikel 39

Kategorier af oplysninger

1. Indberetninger vedrørende personer, der foretages i SIS II i medfør af denne afgørelse, må kun indeholde følgende oplysninger:
 - a) efternavn(e) og fornavn(e), fødselsnavn og tidligere anvendte navne og eventuelle særskilt registrerede kaldenavne,
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) køn
 - d) fotografier
 - e) fingeraftryk
 - f) nationalitet
 - g) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
 - h) om den pågældende er bevæbnet, voldelig eller undsluppet
 - i) indberetningsgrund
 - j) myndighed, der foretager indberetningen
 - k) forholdsregler
 - l) den strafbare handlings art i tilfælde af indberetninger med henblik på anholdelse
 - m) henvisning til andre indberetninger, der er behandlet i SIS II.
2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, anvendes i overensstemmelse med denne afgørelse kun til at identificere en person med henblik på en særlig foranstaltning, der skal træffes.
3. Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 61 de tekniske regler, for indlæsning af og adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 40

Behandling af SIS II-oplysninger

1. Oplysninger, der indlæses i SIS II i medfør af denne afgørelse, behandles kun med de formål og af de kompetente nationale myndigheder, medlemsstaterne har fastsat, i overensstemmelse med denne afgørelse.
2. En medlemsstat kan kun ændre en indberetnings kategori, hvis det er nødvendigt for at forhindre en umiddelbart forestående alvorlig trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, eller af alvorlige årsager, der vedrører den nationale sikkerhed eller med henblik på at forhindre en alvorlig strafbar handling. En indberetning, der har skiftet kategori, betragtes som en ny indberetning foretaget af den medlemsstat, der anmodede om en ændring af indberetningskategorien. Med henblik herpå skal der via en udveksling af supplerende oplysninger indhentes en forhåndstilladelse fra den indberettende medlemsstat. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.
3. Der gives kun adgang til SIS II-oplysninger inden for rammerne af den nationale myndigheds beføjelser og til behørigt autoriseret personale.
4. Hver medlemsstat fører og sender Kommissionen en ajourført liste over nationale myndigheder, der er autoriseret til at behandle SIS II-oplysninger. På listen skal det for hver myndighed præciseres, hvilken kategori af oplysninger der må behandles, til hvilket formål, og hvem der skal betragtes som registeransvarlig, og Kommissionen skal sende listen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Kommissionen sørger for offentliggørelsen af disse lister i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4

Indlæsning af referencenummer

En medlemsstat, der går ind i SIS II uden at anvende en kopi af oplysningerne i CI-SIS, jf. artikel 4, stk. 3, kan tilføje et referencenummer til de indberetninger, den foretager alene med det formål at finde frem til nationale oplysninger, der er knyttet til den pågældende indberetning.

Adgangen til referencenummeret er begrænset til den indberettende medlemsstat.

Artikel 42

Kopi af SIS II-oplysninger

1. Med undtagelse af den kopi af oplysninger fra CI-SIS, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, må oplysninger, der behandles i SIS II, kun kopieres til tekniske formål, og

forudsat at denne kopiering er nødvendig, for at de kompetente nationale myndigheder kan få adgang til oplysningerne i overensstemmelse med denne afgørelse.

2. Oplysninger, som en anden medlemsstat har indlæst i SIS II, må ikke kopieres ind i medlemsstatens egne nationale datafiler.
3. Stk. 2 påvirker ikke en medlemsstats ret til at bevare sine nationale filer med SIS II-oplysninger, i forbindelse med hvilke der er truffet foranstaltninger på dens område. Sådanne oplysninger bevares i nationale filer i højst tre år, undtagen hvis der i national lov findes særlige bestemmelser om et længere tidsrum.
4. Denne artikel påvirker ikke en medlemsstats ret til i sine nationale filer at bevare oplysninger vedrørende en særlig indberetning, som den medlemsstat har foretaget i SIS II.

Artikel 43

Kvaliteten af de oplysninger, der behandles i SIS II, og indberetningernes kompatibilitet

1. Den medlemsstat, der indlæser oplysninger i SIS II, har ansvaret for at sikre, at disse oplysninger behandles lovligt, og navnlig at de er præcise og ajourførte.
2. Kun den medlemsstat, der har indlæst oplysninger i SIS II, kan ændre, foretage tilføjelser til, rette eller slette dem.
3. Hvis en medlemsstat, der ikke har indlæst oplysninger, har bevis for, at oplysningerne er ukorrekte eller er blevet behandlet ulovligt i SIS II, skal den informere den indberettende medlemsstat ved at udveksle supplerende oplysninger ved tidligst givne lejlighed og om muligt senest 10 dage efter, at den finder beviser herfor. Den medlemsstat, der indlæste oplysningerne, skal kontrollere og om nødvendigt ændre, foretage tilføjelser til, rette eller slette dem. De detaljerede regler for denne udveksling af supplerende oplysninger vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.
4. Kan medlemsstaterne ikke inden to måneder nå til enighed om at rette oplysningerne, kan en af dem forelægge sagen for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der fungerer som mægler.
5. Medlemsstaterne udveksler supplerende oplysninger for at kunne sondre klart mellem indberetninger i SIS II vedrørende personer med samme kendetegn. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.
6. Når en person allerede er omfattet af en indberetning i SIS II, skal den medlemsstat, der foretager en ny indberetning vedrørende samme person, opnå enighed om indlæsningen af denne nye indberetning med den medlemsstat, der indlæste den første indberetning. Der skal opnås enighed gennem udveksling af supplerende oplysninger. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.

Der kan foretages forskellige indberetninger om samme person i SIS II, hvis de er kompatible.

Reglerne for forskellige indberetningskategoriers kompatibilitet og prioritering fastlægges i overensstemmelse med proceduren i artikel 61.

7. Oplysningerne i SIS II revideres mindst én gang om året af den medlemsstat, der har indlæst dem. Medlemsstaterne kan træffe beslutning om et kortere tidsrum mellem revisionerne.

Artikel 44

Uddybende oplysninger med henblik på at behandle fejlagtige identifikationer af personer

1. Når der kan opstå forveksling mellem den person, der reelt er omfattet af en indberetning, og en person, hvis identitet er blevet misbrugt, skal medlemsstaterne tilføje oplysninger vedrørende sidstnævnte i indberetningen for at undgå de negative følger af fejlagtig identifikation.
2. Der må kun tilføjes oplysninger vedrørende en enkeltperson, hvis identitet er blevet misbrugt, efter at denne eksplicit har givet sit samtykke hertil, og de må kun anvendes til følgende formål:
 - a) at gøre det muligt for den kompetente myndighed at sondre mellem den person, hvis identitet er blevet misbrugt, og den person, der reelt er omfattet af indberetningen
 - b) at gøre det muligt for den enkeltperson, hvis identitet er blevet misbrugt, at bevise sin identitet og fastslå, at hans eller hendes identitet er blevet misbrugt.
3. Kun følgende personoplysninger må indlæses og behandles yderligere ved anvendelse af denne artikel:
 - a) efternavn(e) og fornavn(e), med henvisning til et eventuelt særskilt registreret kaldenavn
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) køn
 - d) fotografier
 - e) fingeraftryk
 - f) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
 - g) nationalitet
 - h) identitetsdokumenters nummer og udstedelsesdato.

4. De oplysninger, der henvises til i stk. 3, skal slettes samtidig med den tilsvarende indberetning eller tidligere, hvis den pågældende person anmoder herom.
5. Kun de myndigheder, der har adgang til den tilsvarende indberetning, har adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, og udelukkende med henblik på at undgå fejlagtig identifikation.
6. De tekniske regler, der er omhandlet i artikel 39, stk. 3, gælder for de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3 i denne artikel.

Artikel 45

Påtegning

1. En medlemsstat kan indsætte en påtegning på indberetninger, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 15, 23 og 31, om at den foranstaltning, der skal træffes på grundlag af indberetningen, ikke vil blive truffet på dens område.

Der kan indsættes en påtegning på en indberetning, hvis en medlemsstat finder, at en indberetning i SIS II er uforenelig med dens nationale lov, internationale forpligtelser eller væsentlige nationale interesser.

2. For at sætte medlemsstaterne i stand til at afgøre, hvorvidt de skal indsætte en påtegning, får alle medlemsstater automatisk via SIS II besked om nye indberetninger, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 15, og om de uddybende oplysninger, der er omhandlet i artikel 16 og 17.

En medlemsstat, der foretager en indberetning i overensstemmelse med artikel 23 og 31, informerer de øvrige medlemsstater herom via en udveksling af supplerende oplysninger. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.

3. En medlemsstat, der ønsker at indsætte en påtegning på en indberetning, konsulterer den indberettende medlemsstat via en udveksling af supplerende oplysninger. De detaljerede regler for denne udveksling fastsættes i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen. Hvis den indberettende medlemsstat ikke ønsker at trække denne tilbage, gælder indberetningen stadig i de medlemsstater, der ikke indsætter en påtegning.
4. Påtegningen slettes senest én måned efter, at den blev indsat, medmindre medlemsstaten af retlige årsager eller særlige praktiske hensyn afviser at slette den.
5. Hvis den indberettende medlemsstat i særligt hastende og alvorlige tilfælde anmoder om, at de nødvendige forholdsregler bliver truffet, undersøger den medlemsstat, der skal træffe disse forholdsregler, om den kan trække påtegningen tilbage. Hvis sidstnævnte kan gøre det, tager den de nødvendige skridt til at sikre, at forholdsreglerne træffes øjeblikkeligt.
6. Proceduren og de tekniske regler for at indsætte påtegninger og ajourføre dem vedtages i overensstemmelse med artikel 60.

Artikel 46

Sammenkobling af indberetninger

1. En medlemsstat kan sammenkoble indberetninger, den foretager i SIS II i overensstemmelse med national lovgivning. Virkningen heraf er at skabe en forbindelse mellem to eller flere indberetninger.
2. Sammenkoblingen påvirker ikke den særlige foranstaltning, der skal træffes på grundlag af hver enkelt sammenkoblet indberetning, eller det tidsrum, hvori disse indberetninger skal bevares.
3. Sammenkoblingen påvirker ikke retten til adgang til systemet som fastsat i denne afgørelse. Myndigheder, der ikke har ret til at få adgang til bestemte kategorier af indberetninger, har ikke adgang til sammenkoblingen af disse kategorier.
4. Når en medlemsstat finder, at det er i strid med dens nationale lov eller internationale forpligtelser at sammenkoble indberetninger, kan den træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke er adgang til de sammenkoblede indberetninger fra dens område.
5. De tekniske regler for sammenkobling af indberetninger vedtages i overensstemmelse med artikel 60.

Artikel 47

Formålet med de supplerende oplysninger og tidsrum for bevaring af disse

1. De supplerende oplysninger, der sendes til en anden medlemsstat, anvendes kun til det formål, hvortil de blev sendt. De bevares kun i nationale filer, så længe den indberetning, de vedrører, bevares i SIS II. Medlemsstaterne kan om nødvendigt bevare oplysningerne længere for at nå det mål, hvortil de blev sendt. Under alle omstændigheder skal supplerende oplysninger slettes senest ét år efter, at den tilknyttede indberetning er slettet fra SIS II.
2. Stk. 1 har ikke indflydelse på en medlemsstats ret til at bevare sine nationale filer vedrørende en særlig indberetning, i forbindelse med hvilken der er blevet truffet foranstaltninger på dets område. Sådanne oplysninger må højst bevares i nationale filer i tre år, undtagen hvis der i national lov findes særlige bestemmelser, der tillader at bevare dem i et længere tidsrum.

Artikel 48

Videregivelse af personoplysninger til tredjemand

1. Medmindre der eksplicit er fastsat bestemmelser herom i EU-retten, må de personoplysninger, der er behandlet i SIS II i medfør af denne afgørelse, ikke

videregives eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation.

2. Uanset stk. 1 kan personoplysninger videregives til tredjelande og internationale organisationer inden for rammerne af en EU-aftale om politimæssigt og retligt samarbejde, der garanterer et passende beskyttelsesniveau for de overførte personoplysninger og med den indberettende medlemsstats samtykke.

KAPITEL X

Beskyttelse af personoplysninger

Artikel 49

Anvendelse af Europarådets databeskyttelseskonvention

Personoplysninger, der behandles i medfør af denne afgørelse, er beskyttet i overensstemmelse med Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og efterfølgende ændringer heraf.

Artikel 50

Ret til oplysninger

1. En person, hvis personoplysninger behandles i SIS II i medfør af denne afgørelse, kan anmode om at blive informeret om:
 - a) den registeransvarliges og eventuelt dennes repræsentants identitet
 - b) formålene med at behandle oplysningerne i SIS II
 - c) de potentielle modtagere af oplysningerne
 - d) begrundelsen for at foretage en indberetning i SIS II
 - e) retten til at få indsigt i og foretage berigtigelse af den pågældendes personoplysninger.
2. Myndighederne kan nægte at videreformidle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til en fysisk person, hvis det kan skade udførelsen af en retlig opgave i forbindelse med de oplysninger, der blev indlæst i SIS II, eller for at beskytte den pågældendes eller tredjemands rettigheder og friheder. Oplysninger må aldrig videregives i et tidsrum, hvor der foretages diskret overvågning som følge af en indberetning.

Artikel 5

Ret til indsigt, berigtigelse og sletning af oplysninger

1. Enkeltpersoners ret til at få adgang til og opnå en ændring eller sletning af deres personoplysninger, der er behandlet i SIS II, skal udøves i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor denne ret påberåbes.
2. Hvis den medlemsstat, hvor retten til adgang påberåbes, ikke selv indlæste oplysningerne, skal den videreformidle oplysningerne til den pågældende person, efter at den har givet den indberettende medlemsstat lejlighed til at fremføre sine synspunkter. Det sker gennem en udveksling af supplerende oplysninger. De detaljerede regler for denne udveksling vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 61 og indsættes i Sirene-håndbogen.
3. Personoplysninger skal videreformidles til den berørte person så hurtigt som muligt og under ingen omstændigheder senere end 60 dage fra datoen, hvor han eller hun ansøger om adgang.
4. Myndighederne kan nægte at videreformidle oplysningerne til den pågældende person, hvis det kan skade udførelsen af en retlig opgave i forbindelse med de oplysninger, der blev indlæst i SIS II, eller for at beskytte den pågældendes eller tredjemands rettigheder og friheder. Oplysninger må aldrig videregives i et tidsrum, hvor der foretages diskret overvågning som følge af en indberetning.
5. Den pågældende person informeres snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end seks måneder fra den dato, hvor han eller hun ansøger om ændring eller sletning af oplysninger, om udfaldet af udøvelsen disse rettigheder.

Artikel 52

Klageadgang

Enhver, der befinder sig på en medlemsstats område, har ret til at indbringe sag for eller klage til retten i den medlemsstat, hvis han eller hun nægtes ret til at få adgang til eller ret til at ændre eller slette data vedrørende ham eller hende eller ret til at opnå oplysninger eller erstatning i forbindelse med en behandling af hans eller hendes personoplysninger, der er i strid med denne afgørelse.

Artikel 53

Databeskyttelsesmyndigheder

1. Hver medlemsstat sikrer, at en uafhængig myndighed kontrollerer, at behandlingen på dens område af personoplysninger i SIS II er lovlig, herunder udvekslingen og den videre behandling af supplerende oplysninger. Alle fysiske personer har ret til at anmode tilsynsmyndigheden om at kontrollere, at behandlingen i SIS II af

personoplysninger vedrørende den pågældende er lovlige. Denne ret udøves efter bestemmelserne i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives. Hvis det var en anden medlemsstat, der indlæste oplysningerne i SIS II, skal kontrollen udføres i tæt samarbejde med denne stats nationale tilsynsmyndighed.

2. De tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 24 i Europol-konventionen og artikel 23 i afgørelse 2002/187/RIA, skal sikre, at Europols og Eurojusts adgang og afhængigt af den enkelte sag den videre behandling af SIS II-personoplysninger er lovlige.
3. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kontrollerer, at Kommissionens behandling af SIS II-personoplysninger sker i overensstemmelse med denne afgørelse.
4. De myndigheder, der henvises til i denne artikel, samarbejder med hinanden. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse indkalder mindst én gang om året til et møde med henblik herpå.

KAPITEL XI

Erstatningsansvar og sanktioner

Artikel 54

Erstatningsansvar

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for eventuelle skader, der påføres en enkeltperson som følge af den pågældende medlemsstats uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger, der er sendt via SIS II eller Sirene-myndighederne.
2. Hvis den medlemsstat, mod hvilken der fremsættes en klage i medfør af stk. 1, ikke er den indberettende medlemsstat, skal sidstnævnte på anmodning refundere de beløb, der blev udbetalt som erstatning, medmindre den anmodede medlemsstat anvendte oplysningerne i strid med denne afgørelse.
3. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne afgørelse volder skade på SIS II, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre Kommissionen eller en anden/andre medlemsstat(er) ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

Artikel 55

Sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at behandling af SIS II-oplysninger eller supplerende oplysninger i strid med denne afgørelse straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og virker afskrækkende i overensstemmelse med national lov.

KAPITEL XII

Europols og Eurojusts adgang til SIS II

Artikel 56

Europols og Eurojusts adgang

Europol og Eurojust udpeger hver især et eller to SIS II-adgangspunkter.

Artikel 57

Europols adgang til SIS II-oplysninger

1. Når Europol går ind i SIS II og finder en indberetning, der er af interesse for den, informerer den den indberettende medlemsstat via den nationale Europol-enhed i den medlemsstat.
2. De oplysninger, Europol har fået via adgang til SIS II, må kun anvendes og videreformidles til tredjelande og –organer med indberettende medlemsstats samtykke. Dette samtykke gives via den nationale Europol-enhed i den medlemsstat.
3. Hvis den indberettende medlemsstat tillader Europol at anvende oplysningerne, behandles disse i overensstemmelse med bestemmelserne i Europol-konventionen.
4. Europol vedtager og anvender sikkerheds- og fortrolighedsbestemmelser svarende til bestemmelserne i artikel 10.
5. Europol registrerer sin adgang til SIS II og den yderligere behandling af SIS II-oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11.
6. Medmindre andet gælder jf. stk. 1, kobler Europol ikke dele af SIS II eller overfører oplysninger heri, som den har adgang til, til et andet computersystem, der udnyttes af eller i Europol med henblik på databehandling eller downloader eller på anden vis kopierer dele af SIS II.

7. Europol kan anmode den indberettende medlemsstat om de supplerende oplysninger eller uddybende oplysninger, der er omhandlet i artikel 16 og 17, via den pågældende medlemsstats nationale Europol-enhed.

Artikel 58

Eurojusts adgang til SIS II-oplysninger

1. Når Eurojust går ind i SIS II og finder en indberetning, der er af interesse for den, informerer den den indberettende medlemsstat via de berørte nationale Eurojust-medlemmer.
2. De oplysninger, Eurojust har fået via adgang til SIS II, må kun anvendes og videreformidles til tredjelande og –organer med den indberettende medlemsstats samtykke. Dette samtykke gives via den nationale Europol-enhed i den medlemsstat.
3. Hvis den indberettende medlemsstat tillader Eurojust at anvende oplysningerne, behandles disse i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelse 2002/187/RIA.
4. Eurojust vedtager og anvender sikkerheds- og fortrolighedsbestemmelser svarende til bestemmelserne i artikel 10.
5. Eurojust registrerer sin adgang til SIS II og den yderligere behandling af SIS II-oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11.
6. Medmindre andet gælder jf. stk. 1, kobler Eurojust ikke dele af SIS II eller overfører oplysninger heri, som den har adgang til, til et andet computersystem, der udnyttes af eller i Eurojust med henblik på databehandling eller downloader eller på anden vis kopierer dele af SIS II.
7. Eurojust kan anmode om supplerende oplysninger fra den berørte medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelse 2002/187/RIA.
8. Adgangen til oplysninger, der er indlæst i SIS II, er begrænset til nationale medlemmer og deres assistenter og omfatter ikke Eurojust-personale.

KAPITEL XIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 59

Overvågning, evaluering og statistik

1. Kommissionen sørger for, at der oprettes systemer til kontrol af, hvordan SIS II fungerer set i forhold til de mål, der er fastlagt for resultater, omkostningseffektivitet og tjenestens kvalitet.

2. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse, rapportering og statistik har Kommissionen adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende behandlingsprocesserne i SIS II.
3. To år efter, at SIS II begynder at fungere, og derefter hvert andet år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om SIS II-aktiviteterne og den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne.
4. Fire år efter, at SIS II begynder at fungere, og derefter hvert fjerde år foretager Kommissionen en overordnet evaluering af SIS II og den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne. Den evaluering skal indeholde undersøgelsens resultater i lyset af målsætningerne, og der skal foretages en vurdering af, om de grundlæggende principper fortsat er gyldige og konsekvenserne heraf for fremtidige foranstaltninger. Kommissionen sender rapporterne om evalueringerne til Europa-Parlamentet og Rådet.
5. Medlemsstaterne sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de rapporter, der er omhandlet i stk. 3 og 4.

Artikel 60

Rådgivende udvalg

1. Når der henvises til denne artikel, bistås Kommissionen af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Udvalget vedtager sin forretningsorden på forslag af formanden på grundlag af den standardforretningsorden, der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.
3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver, eventuelt ved afstemning, udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster. Formanden deltager ikke i afstemningen.
4. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; desuden har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i referatet.
5. Kommissionen tager i videst mulig udstrækning hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til udtalelsen.

Artikel 6

Forskriftsudvalg

1. Når der henvises til denne artikel, bistås Kommissionen af et forskriftsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens

repræsentant som formand. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i EF-traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

2. Udvalget vedtager sin forretningsorden på forslag af formanden på grundlag af den standardforretningsorden, der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.
3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes.
4. Rådet træffer afgørelse om forslaget med kvalificeret flertal inden for en frist på to måneder regnet fra dets forelæggelse for Rådet. Har Rådet inden for denne frist med kvalificeret flertal tilkendegivet, at det er imod forslaget, behandler Kommissionen forslaget på ny. Den kan forelægge Rådet et ændret forslag, genfremlægge forslaget og fremlægge et forslag til retsakt. Har Rådet ved udløbet af denne frist hverken vedtaget den foreslåede gennemførelsesretsakt eller tilkendegivet, at det er imod forslaget til gennemførelsesforanstaltninger, vedtager Kommissionen den foreslåede gennemførelsesretsakt.

Artikel 62

Ændring af Schengen-konventionen

1. I forhold, der falder inden for EU-traktatens anvendelsesområde, erstatter denne afgørelse artikel 92-119 i Schengen-konventionen med undtagelse af artikel 102, litra a).
2. Den erstatter også følgende bestemmelser i Schengen-reglerne om gennemførelse af disse artikler²⁸:
 - a) Eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om finansieringsordningen for oprettelses- og driftsudgifter for Schengen-informationssystemet (C.SIS) (SCH/Com-ex (93) 16)
 - b) Eksekutivkomitéens afgørelse af 7. oktober 1997 om Norges og Islands andel i udgifterne til oprettelse og drift af C.SIS (SCH/Com-ex (97) 18)
 - c) Eksekutivkomitéens afgørelse af 7. oktober 1997 om udvikling af SIS (SCH/Com-ex (97) 24)

²⁸ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 439.

- d) Eksekutivkomitéens afgørelse af 15. december 1997 om ændring af finansieringsordningen for C.SIS (SCH/Com-ex (97) 35)
 - e) Eksekutivkomitéens afgørelse af 21. april 1998 om C.SIS med 15/18 tilslutninger (SCH/Com-ex (98) 11)
 - f) Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om udgifter til oprettelse af C.SIS (SCH/Com-ex (99) 4)
 - g) Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om ajourføring af Sirene-håndbogen (SCH/Com-ex (99) 5)
 - h) Eksekutivkomitéens erklæring af 18. april 1996 om definition af begrebet udlænding (SCH/Com-ex (96) decl. 5)
 - i) Eksekutivkomitéens erklæring af 28. april 1999 om SIS' struktur (SCH/Com-ex (99) decl. 2 rev.).
3. I forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for EU-traktaten, skal henvisninger til de artikler i Schengen-konventionen og relevante bestemmelser i Schengen-reglerne om gennemførelse af disse artikler, der erstattes, udformes som henvisninger til denne afgørelse og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 63

Ophævelse

Afgørelse 2004/201/RIA ophæves²⁹.

Artikel 64

Overgangsperiode og budget

1. Artikel 94, 95, 97, 98, 99 og 100 og artikel 101, stk. 1 og 2, i Schengen-konventionen finder fortsat anvendelse på indberetninger, der er foretaget i SIS og overført til SIS II, og indberetninger, der er foretaget direkte i SIS II inden den dato, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 65, stk. 3, i denne afgørelse, indtil et år efter denne dato.

Et år efter den dato, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 65, stk. 3, slettes disse indberetninger automatisk fra SIS II, medmindre medlemsstaterne på ny har foretaget disse indberetninger i overensstemmelse med denne afgørelse.
2. Det beløb, der på den dato, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 65, stk. 2, resterer på det budget, som er godkendt i overensstemmelse med artikel 119 i

²⁹ EUT L 64 af 2.3.2004.

Schengen-konventionen, tilbagebetales til medlemsstaterne. De beløb, der skal tilbagebetales, beregnes på grundlag af medlemsstaternes bidrag som fastsat i eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om finansieringsordningen for oprettelses- og driftsudgifter for Schengen-informationssystemet.

Artikel 65

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse fra den dato, der i overensstemmelse med stk. 2 og 3 fastsættes af Kommissionen.

2. Den dato, hvorfra artikel 1-14 og artikel 40-64 med undtagelse af artikel 41, 44, 45 og 46 skal finde anvendelse, fastsættes, efter at:
 - a) de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger er vedtaget
 - b) Kommissionen har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger, der gør det muligt at koble SIS II til medlemsstaterne, og
 - c) alle medlemsstater har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og retlige foranstaltninger for at behandle SIS II-data og udveksle supplerende oplysninger i overensstemmelse med ovennævnte artikler.

Kommissionen offentliggør datoen i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Den dato, hvorfra artikel 15-39 og artikel 41, 44, 45 og 46 skal finde anvendelse, fastsættes, efter at
 - a) de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger er blevet vedtaget, og
 - b) alle medlemsstater har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og retlige foranstaltninger for at behandle SIS II-data og udveksle supplerende oplysninger i overensstemmelse med ovennævnte artikler.

Kommissionen offentliggør datoen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand [...] [...]

BILAG

Sammenligningstabel

Artikler i Schengen-konventionen ³⁰	Artikler i afgørelsen
Art. 92, stk. 1	Art. 1, stk. 1, art. 2, stk. 1, art. 4, stk. 1-3
Art. 92, stk. 2	Art. 4, stk. 1-3, art. 5, stk. 2 og 3, art. 6, art. 9
Art. 92, stk. 3	Art. 4, stk. 1-3, art. 5, stk. 1, art. 12
<i>Art. 92, stk. 4</i>	Art. 3, stk. 1, art. 7, stk. 2 og 3, art. 8
Art. 93	Art. 1, stk. 2
Art. 94, stk. 1	Art. 40, stk. 1
<i>Art. 94, stk. 2</i>	Art. 15, art. 23, stk. 1, art. 27, art. 31, stk. 1, art. 35, stk. 1
<i>Art. 94, stk. 3</i>	Art. 39, stk. 1, art. 44, stk. 3
Art. 94, stk. 4	Art. 45
Art. 95, stk. 1	Art. 15
Art. 95, stk. 2	Art. 16, art. 17, art. 45
Art. 95, stk. 3	Art. 20, art. 21, art. 45
Art. 95, stk. 4	Art. 45, stk. 5
Art. 95, stk. 5	Art. 20, stk. 1
Art. 95, stk. 6	Art. 22
Art. 96, stk. 1	

³⁰ Artikler og stykker, der står med kursiv, blev tilføjet eller ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 871/2004 og Rådets afgørelse 2005/211/RIA om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

Artikler i Schengen-konventionen ³⁰	Artikler i afgørelsen
Art. 96, stk. 2	
Art. 96, stk. 3	
Art. 97	Art. 23, art. 26
Art. 98, stk. 1	Art. 27
Art. 98, stk. 2	Art. 30
<i>Art. 99, stk. 1</i>	Art. 31, stk. 1
Art. 99, stk. 2	Art. 31, stk. 1
<i>Art. 99, stk. 3</i>	Art. 31, stk. 2
Art. 99, stk. 4	Art. 32, stk. 1-3
<i>Art. 99, stk. 5</i>	Art. 32, stk. 4
Art. 99, stk. 6	Art. 45
Art. 100, stk. 1	Art. 35
Art. 100, stk. 2	Art. 36
<i>Art. 100, stk. 3</i>	Art. 35
<i>Art. 101, stk. 1</i>	Art. 18, stk. 1 og 4, art. 24, art. 28, stk. 1-3, art. 33, stk. 1 og 2, art. 37, stk. 1 og 2
<i>Art. 101, stk. 2</i>	
Art. 101, stk. 3	Art. 40, stk. 3
Art. 101, stk. 4	Art. 40, stk. 4
<i>Art. 101 A, stk. 1</i>	Art. 18, stk. 2, art. 33, stk. 3, art. 37, stk. 3,
<i>Art. 101 A, stk. 2</i>	Art. 18, stk. 2, art. 33, stk. 3, art. 37, stk. 3
<i>Art. 101 A, stk. 3</i>	Art. 57, stk. 1
<i>Art. 101 A, stk. 4</i>	Art. 57, stk. 2

Artikler i Schengen-konventionen³⁰	Artikler i afgørelsen
<i>Art. 101 A, stk. 5</i>	Art. 57, stk. 7
<i>Art. 101 A, stk. 6</i>	Art. 53, stk. 2, Art. 57, stk. 4-6
<i>Art. 101 B, stk. 1</i>	Art. 18, stk. 3, art. 28, stk. 3
<i>Art. 101 B, stk. 2</i>	Art. 18, stk. 3, art. 28, stk. 3, art. 58, stk. 8
<i>Art. 101 B, stk. 3</i>	Art. 58, stk. 1 og 2
<i>Art. 101 B, stk. 4</i>	Art. 53, stk. 2, art. 58, stk. 3
<i>Art. 101 B, stk. 5</i>	Art. 58, stk. 5
<i>Art. 101 B, stk. 6</i>	Art. 58, stk. 6
<i>Art. 101 B, stk. 7</i>	Art. 58, stk. 8
<i>Art. 101 B, stk. 8</i>	Art. 58, stk. 4
Art. 102, stk. 1	Art. 40, stk. 1
Art. 102, stk. 2	Art. 42, stk. 1 og 2
Art. 102, stk. 3	Art. 40, stk. 2
<i>Art. 102, stk. 4</i>	
Art. 102, stk. 5	Art. 54, stk. 1
<i>Art. 103</i>	Art. 11
Art. 104, stk. 1	
Art. 104, stk. 2	
Art. 104, stk. 3	
Art. 105	Art. 43, stk. 1
Art. 106, stk. 1	Art. 43, stk. 2
Art. 106, stk. 2	Art. 43, stk. 3

Artikler i Schengen-konventionen ³⁰	Artikler i afgørelsen
Art. 106, stk. 3	Art. 43, stk. 4
Art. 107	Art. 43, stk. 6
Art. 108, stk. 1	Art. 7, stk. 1
Art. 108, stk. 2	
Art. 108, stk. 3	Art. 6, art. 7, stk. 1, art. 9, stk. 1
Art. 108, stk. 4	Art. 7, stk. 3
Art. 109, stk. 1	Art. 50, stk. 1, art. 51, stk. 1-3
Art. 109, stk. 2	Art. 51, stk. 4
Art. 110	Art. 51, stk. 1-5 art. 53, stk. 1
Art. 111, stk. 1	Art. 52
Art. 111, stk. 2	
Art. 112, stk. 1	Art. 19, stk. 1 og 2, art. 25, stk. 1 og 2, art. 29, stk. 1 og 2, art. 34, stk. 1-3, art. 43, stk. 7
Art. 112, stk. 2	Art. 43, stk. 7
Art. 112, stk. 3	Art. 19, stk. 3, art. 25, stk. 3, art. 29, stk. 3, art. 34, stk. 4, art. 38, stk. 5
Art. 112, stk. 4	Art. 19, stk. 2, art. 25, stk. 2, art. 29, stk. 2, art. 34, stk. 3, art. 38, stk. 4
<i>Art. 112 A, stk. 1</i>	Art. 47, stk. 1
<i>Art. 112 A, stk. 2</i>	Art. 47, stk. 2
<i>Art. 113, stk. 1</i>	Art. 38, stk. 1-3
Art. 113, stk. 2	Art. 14, stk. 3-6

Artikler i Schengen-konventionen³⁰	Artikler i afgørelsen
<i>Art. 113 A, stk. 1</i>	Art. 47, stk. 1
<i>Art. 113 A, stk. 2</i>	Art. 47, stk. 2
Art. 114, stk. 1	Art. 53, stk. 1
Art. 114, stk. 2	Art. 53
Art. 115, stk. 1	Art. 53, stk. 3
Art. 115, stk. 2	
Art. 115, stk. 3	
Art. 115, stk. 4	
Art. 116, stk. 1	Art. 54, stk. 1
Art. 116, stk. 2	Art. 54, stk. 2
Art. 117, stk. 1	Art. 49
Art. 117, stk. 2	
Art. 118, stk. 1	Art. 10, stk. 1
Art. 118, stk. 2	Art. 10, stk. 1
Art. 118, stk. 3	Art. 10, stk. 3
Art. 118, stk. 4	Art. 13
Art. 119, stk. 1	Art. 5, stk. 1, art. 64, stk. 2
Art. 119, stk. 2	Art. 5, stk. 2 og 3